

8 Защото, ако се и по много похвалимъ за наша та власть, която е дала намъ Гдъ за ваше то назидаице, а не за разорение то ви, не щемъ да се засрамимъ.

9 Но да ви се не чини, защо (самъ) искамъ да ви заплашвамъ съ писмата си,

10 Защото писмата мѣ са говори (нѣкой), тежки, и силни, а самолично то мѣ присутствіе тѣлесно немошно, и слово то мѣ е ничтожно.

11 Таковъ (человекъ) трѣбва да знае, защо каквито сме со слово то въ писмата си, когато ѿбсѣдстваме, такива сме и съ дѣло то, когато присутствваме.

12 Защото ние не смѣеме да сочислиме, или да сравнаваме себе съ нѣкои си, който сами себе хвалятъ: но они не разсуждаватъ, защо они сами себе сочиславатъ съ себе си, и сравнаватъ сами себе си.

13 Но ние не щеме да се похвалиме выше мѣръ, но споретъ мѣра та направило то, което е раздѣлилъ намъ Кгъ съ такава мѣра, да стигнеме и дори до васъ.

14 Защото ние не се просѣираме повече (въ мѣра та), каквото (въ щело да бжде, когато) не бы достигна-

ли до васъ: но ние сме достигнали и дори до васъ съ проповѣдваніе то на-евангеліе то Хрѣтово:

15 Ние се не хвалиме повече въ мѣра та, (сирѣчь) въ чуждите трѣдове, но надамесе, зашто като порасте въра та ваша, да се прослави-ме по много по междъ васъ споретъ нашиятъ дѣла.

16 Шото да проповѣдаме евангеліе то и въ подалечны въ васъ страны: а не да се похвалиме въ готовы те (работы, който са станали) въ чуждѣятъ дѣла.

17 Я който се хвали, нека се хвали въ Гда.

18 Защото не е онъи достойнъ, който хвали самъ себе, но когото Кгъ хвали.

ГЛАВА II.

Г да бѣхте потжрѣпи мало на мое то бездміе! но и потжрѣпете ме.

2 Защото азъ самъ ревностенъ за васъ съ Кгѣа ревность: понеже самъ ѿврдчилъ васъ съ единъ мѣръ, за да ви представимъ на Хрѣта (като) дѣва чиста.

3 Но коймесе да не бы, каквото змѣа та шо прелсти бва со своа та хитрость, така бы се и ваши те раздми развалили (като се ѿдалечатъ) въ простодѣшіе то,